



Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIV. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Fer. 91.

non nisi pane & aquâ in cibum & potum admissis. Cingulo ferreo plerumque armatus, ter flagris acerbè in se deseuiebat, secundis mensis è saccaro numquam admissis in cibum, ne pallato blandiri citra necessitatem videatur. Ad ignem nulla illum frigoris fœuries, ad frigidæ leuamentum nulla æstatis flagrantia, ad lectulum nulla corporis laſſitudo pellere poterat. Vestitus duram quietem in aſſeribus capiebat. Biduo ante supremum morbum coram SS. Eucharistia enixè oranti, clarâ vox: *Festina, inquietas, Ignati; festina: quoniam perpaucit tibi super dies.* Eos ille tanquam à Deo sibi ad apparationem datos quâm pretiosissimis potuit modis impendit, & vixit. Fuit qui dixit acerbum cruris dolorem sibi absticisse Ignati nomine implorato.

Euch.

Mors.

P. IOANNES
BALSTERER.

Præter insignem animi candorem, & expeditam ad obsequia omnia charitatem, paupertatis integratitudinem quâm maximè addictus. Idcirco diligenter aduertebat, examinabatque se atque suum conclave, ut videret quid sibi detrahere, id est, quid seuero paupertatis paucissimis contente genio posset addere. Et hoc illi quotannis in perpetuo more fuit. Cantato vnâ ferè ante obitum horâ MARIE Matri gratiæ carmine, ad illam suauifine concessit.

Germanus
Ebersperge.
15. Feb 1610.
ætat. 66.

Paupertate.

B.V.

Mors.

XVI. DIE FEBRVARII.

P. IOANNES
HAMELIUS.

Belga Lo-
uani. 14.
Feb. 1589.

Litanie.
Angelus
custos.

A pud Zelandos natus, trium Sacrarum linguarum eximiè peritus, & inter primos Belgij viros ærate suâ habitus. Huic à peste apud eum cui operam dederat contractâ mortienti, quartâ ante supremam horâ, dum socij litanias omnium Sanctorum in facello recitarent, Angelus custos se spectandum dedit: id quod ille non suis, sed sociorum litanias piè recitantium meritis tribuebat.

G A S P A R D E
G A R A Y C O A D.

Nauarchus in saeculo, in Societate Coadjutor, quem externi magnâ in veneratione habuere, ob eminentem virtutem. In Zebuano Collegio totis 32. annis vixit insigni ad omnem laudem exemplo, quidquid demum officij obiret. Extremis 12. vitæ annis captus oculorum luce quicquid in templo sacrificiorum celebrabatur audiebat, diuinæ Matri Coronæ manibus, ore, corde voluenda diu noctuque intentus, ter quothebdomadis diuinæ synaxi accumbens. Quoad illi per vires & obedientiam licuit, singulis hebdomadis ter inediâ se macerabat, crebro ac aspero, nec raro dupli accinctus cilicio. Nul-

Mispanus
in Zebu In-
sula Philip-
pina. 4.
Feb 1621.
ætat. 88.
Soc. 37.

Cactus.

B.V.

Mors.

M
lum

lum diem sine linea, seu sine acri vsque ad effusum sanguinem sui verberatione transigebat. Cibus illi longè abiectissimus; nullus, ne in supremo quidem morbo, culcitrę aut linea superlebilis pro lecto usus; vita denique longè asperima; mors vero longè suauissima & placido somno persimilis.

P. HERMANNVS BAVING.

Germanus
Coloniæ 14.
Feb. 1656.
atatis 81.
Soc. 61.

CVM Rheni inferioris Provinciam gubernaret, ac alias, Magistros impensè hortatus est, ut inter discipulos Angeli Custodis cultum studiosè

propagarent. Angelica illi in vultu & animi sui semper compote, nec vñquā turbari viso serenitas. Ter quotidie ut minimum coronam B.V. recitabat, idque constanter. Paupertas semper cordi illi fuit quam maximè. Vnde non nisi per paucos, eosque nullius elegantiæ libros in cubiculo est passus. Breves illas temporis particulas, quæ incantis ferè pereunt, orandi supplemento implebat. Vnde quando cubiculo egrediebatur, vel per collegium aliquod se conferebat, Laureanas B.V. Litanias recitabat, quod minima etiam temporis analicta prudens colligeret, ne perirent, eademque hac arte rediceret pretiosa.

Ang. custodi.
B.V.

Hora
B. V.

Exa-

Conf.
volte
Dei

Hisp.
Salv.
15 F.
xta
Soc.
An

Zel.

Fax

XV. DIE FEBRVARII.

FRANCISCVS DE ANDRADA NOVIT.

Nouitius
Vlyssiponæ.
15. Feb. 1569.
Morientium
cura.

Morit.

Morit.

MAgnes illi ante initam etiam Societatem, eorum qui supremo in agone agunt, enixè iuandorum ardor & studium fuit. Sagaciter illos inuestigabat, Crucifixi Christi signo, & candelabris instructus, & inuentos perficte ad Sacra menta hortatus, eaque agens, quæ illi articulo à peritis adhibentur. Vnde si quis ad extrema venisset, aiebant vicini tempus esse ut puer (id est Franciscus) accersatur. In Societate duorum tantum annorum totidemque mensium intervallo fuit, cum peruenit ad mortem tantà opinione virtutis, ut Rector datus ad B. Borgiam literis disertè scriperit; neminem pari cunctorum motu ac desiderio post conditum collegium obijisse, idque meritò, inquit, pro eo quantum in illo Dei erat. Ingenium illi acutum & acre. Sed illud ita perdomuit, ut

instar hebetis duei se fineret, acuens ingenium nobiliore core virtutis è Diuina voluntate suspensa. Innocentem carnem flagris & cilicijs attrebant. Ad sui contemptuē petebat, ut posset clām chartis inscribere quidquid de ipso mali nosset: velle se chartas illas dissimilanter spargere, ut repartæ ab omnibus legerentur. Ne vestem nouam accipere cogeretur, supplex de genibus & manantibus libertim lacrymis deprecabatur. Moneri optabat adeò ut in hoc genere nihil se illi simile hactenus legisse vel audisse diceret eius in tyrocinio Magister. Nunquam vel in re levissima debuit admoneri. Ad hoc pro industria vrebatur illo libello, qui postea repertus est, in quo quidquid admonitionis ab ullo vñquam accepisset adnotabat, ut caueret. Oculis vauum, alterumve pedem pro limite circumscriptis; nec excedebat, nisi necessitas perurgebat. Assueuerat ad dextrum Iesum, ad sinistram MARIAM cogitare,

Paupertas.

Obed.

Medefia.